

Verslag reis Sahelp naar Burkina Faso
januari 2016

Harrie van Rosmalen, Marieke Peters

Het is de bedoeling van Sahelp om eens in de twee jaar een bezoek te brengen aan projecten in Burkina Faso. Het laatste bezoek dateerde van augustus 2013. Het werd dus weer hoog tijd om een bezoek te brengen aan onze projecten. Door de politiek onrustige situatie in het land is deze reis wat uitgesteld. Maar na de rustig verlopen verkiezingen van 29 november 2015 hebben we dan toch de tickets geboekt.

Dag 1: 9 januari 2016

Aangekomen op het vliegveld van Ouagadougou.

Daar opgehaald door Jan Beekman en Pierre Sawadoogo (Nabasnoogo) en Lamini (chauffeur). Bij het hotel hebben we informeel met elkaar gesproken en gegeten. Na de maaltijd hebben we gesproken met Derk Lungren. Derk heeft ervaring met het aanleggen van bouli's en op aanraden van Petra Zwart van het Anton Jurgens Fonds zijn we met hem in gesprek gegaan over de aan te leggen bouli in Komteguerre. Dit betreft een aanvraag van Ceca.

Dag 2: 10 januari 2016

Vandaag zijn we de hele dag op pad gegaan met Ceca. Ook Derk Lungren (expertise bouli) vergezelde ons. We hebben vijf dorpen bezocht, namelijk Gourpila, Guesna, Ritig-Palگو, Komteguerre en Zegelese. In ieder dorp werden we ontvangen door zo'n honderd tot tweehonderd mensen. De dorpelingen toonden een grote betrokkenheid die naast hun aanwezigheid ook bleek uit de vele toespraken door de lokale chef en ook door de vertegenwoordigers van de mannen, van de vrouwen en van de jongeren uit de dorpen. De lokale chef benadrukte in zijn toespraak het belang van de jeugd. Hij vindt het belangrijk dat

de jeugd in het dorp wil blijven en verantwoordelijkheid kan nemen voor het reilen en zeilen in de dorpen en dat ze niet massaal naar de stad verdwijnen.

We hebben een bezoek gebracht aan het geïntegreerde project (regio Boussé). In het kader van dit project hebben we een zeepmakerij, twee alfabetiseringscentra, weefgetouwen en tuinbouw gezien. Bij het tuinbouwproject houdt men zich bezig met intensivering en verbetering van het zaaigoed, vooral petit mille.

Bij de bouli in Ritig-Palگو (door ons gefinancierd in 2014) liggen aan weerszijden twee tuinen. Hierin verbouwt men aubergine, courgette, kool, uien, cassave en tomaten. De omliggende rand van de bouli was in de regentijd beschadigd. Er zit nu een groot gat waardoor de tuin aan die kant onder water komt te staan tijdens de regentijd. Dit gat gaan de mensen voor de regentijd dichtten. Verder zag de bouli er goed uit. Er stond bij ons bezoek nog veel water in.

Verder hebben we nog een bezoek gebracht aan een andere tuinen met een waterput. Ook deze waterput had een kleine beschadiging (gat in bovenrand), maar dit ging men zo snel mogelijk oplossen. Ook troffen we kompostkuilen aan. Van dierlijke mest en resten stro maken de dorpingen zelf compost om zo de opbrengst van hun tuin te verhogen.

In de meeste dorpen werden we ontvangen met verschillende gerechten waarin Moringa verwerkt was. Moringa is een voedzame en medicinale plant. Het is extreem rijk aan vitamines en mineralen en wordt ingezet om ondervoeding tegen te gaan. (Het kweken van Moringa is door het Anton Jurgens Fonds gesubsidieerd.)

We hebben ook een bezoek gebracht aan Komteguerre om de locatie van de nieuwe bouli (aanvraag is al gedaan, maar wordt vernieuwd met expertise Derk Lungren) te bekijken. De plaats is bepaald met GPS en het stroomgebied is bekeken. Derk zal in samenspraak met Ceca met een nieuw ontwerp/voorstel komen, waarna Ceca een nieuwe aanvraag bij ons in zal dienen. Een ander nieuw projectvoorstel zal het aanleggen van druppelirrigatie betreffen. Door druppelirrigatie kan men zuiniger omgaan met het water uit de bouli.

We hebben ook navraag gedaan naar de waterput in Issouka die betaald is door Irene de Vries en Hoogland Medical. Deze put heeft men proberen te slaan, maar dat lukte niet vanwege de te slappe ondergrond. Nu ligt er een aanvraag om in plaats van de put een forage (boring) te verwezenlijken. Het dorp is wel meegenomen in de projecten betreffende alfabetisering en verbeterd zaaigoed.

te doen/verwachten:

- nieuwe aanvraag bouli Komteguerre
- nieuwe aanvraag druppelirrigatie
- terugkoppeling aan Petra Zwart (Anton Jurgens Fonds): nieuwe aanvraag, expertise Derk Lungren

- afspraak maken met stichting Zeewolde, Dianne Nicolai (Zij werken samen met Derk Lungren aan landbouwprojecten/bouli's rondom Ouagadougou.) (<https://www.pifworld.com/nl/people/Dianne/20265>)

Dag 3: 11 januari 2016

Vandaag zijn we te gast bij de projecten van Nabasnoogo.

In de ochtend hebben we de naaischool Bianca Couture en het naaiatelier van Denise bezocht. De naaischool bestaat uit 3 klassen. De opleiding duurt immers 3 jaar, waarna een stage volgt van een paar maanden. De docenten zijn nog altijd enthousiast en er is genoeg materiaal om te naaien. Te weinig geld is er voor de ander zaken zoals het verven van stoffen. Deze activiteit wordt daarom beperkt tot iedere donderdag. De meisjes leren op de naaischool verschillende vaardigheden. Wij hebben ter plekke alleen naaien en patroon tekenen gezien. Voor het naaien maken ze vooral gebruik van naaimachines die worden aangedreven door middel van een voetpedaal. Tussen de middag wordt er op toerbeurt gekookt en gezamenlijk gegeten. Verder krijgen de meisjes op de naaischool ook les in verschillende onderwerpen waaronder over seksueel overdraagbare aandoeningen en seksuele voorlichting. En meisjes die in de problemen zitten worden bijgestaan door middel van een bijdrage uit het urgentiefonds.

In het naaiatelier van Denise staan modernere machines dan in de naaischool. In het naaiatelier wordt ook gewerkt met een lockmachine en twee borduurmachines. In haar eigen atelier heeft ze ex-studenten aangesteld.

Het lastige op financieel gebied van de naaischool is dat het een sociaal project is waaraan meisjes uit arme gezinnen deel nemen. Ze zijn niet in staat om een schoolbijdrage te betalen. Hierdoor blijft de naaischool afhankelijk van inkomsten van buitenaf. We hebben als idee geopperd dat het misschien goed is om oud-leerlingen die al werk hebben te betrekken bij de naaischool, bijvoorbeeld door het aanbieden van stageplekken of door een geldelijke bijdrage. Hierop reageerde Denise niet enthousiast. Wel wordt er vanuit het bestuur van Nabasnoogo gedacht aan verzelfstandiging/ professionalisering van de naaischool om zo financiering van de overheid te krijgen. Dit zal nog een hele grote inspanning vereisen, aangezien de naaischool dan aan allerlei eisen moet voldoen waar ze nu nog lang niet aan voldoen.

In de middag hebben we informele gesprekken gevoerd, zowel met Jan Beekman, als met Pierre Sawadoogo. Jan geeft aan dat door de financiële problemen bij Nabasnoogo ervoor gekozen is om met drie projecten door te gaan. Dat zijn de naaischool Bianca Couture, de avondschool in Zorgho en het leerlingfonds. De financiële problemen zijn voortgekomen uit de geslonken reserves. Deze reserves staan op de rekening van Emmaus Haren. Volgens Jan had het bestuur van Nabasnoogo niet in de gaten hoe snel deze reserves slonken. Hij zegt dat de projecten goed lopen, maar dat er te weinig zicht was op de inkomsten en uitgaven en dat er gebrek aan visie heerst bovenin de organisatie, in het bestuur van Nabasnoogo. Uit voorzorg heeft Jan geregeld dat het geld voor de naaischool nu niet op de rekening van Nabasnoogo wordt gestort, maar op zijn eigen rekening. Jan beheert nu het geld voor de naaischool. Het geld voor het leerlingfonds beheerde hij al. Geld van het leerlingfonds wordt ook gebruikt voor de gezamenlijke lunch op de naaischool van Denise. We geven aan dat we dit niet de juiste gang van zaken vinden, maar begrijpen dat Jan het niet kan aanzien dat ook de naaischool zou moeten sluiten. We ontmoeten Aloys, een student mijnbouw, die heeft gestudeerd door bijdragen uit het leerling fonds en uit andere middelen. Wij stellen voor dat het ons een goed idee lijkt om zo'n jongen als Aloys te betrekken bij de projecten van Nabasnoogo. Wellicht wil hij een bijdrage leveren door zitting te nemen in het bestuur of door geld te geven, wanneer hij een goede baan gevonden heeft.

Tijdens het informele gesprek met Pierre, in auto vanuit Ouagadougou op weg naar Zorgho, tippen we hem over het betrekken van mensen als Aloys bij de projecten van

Nabasnoogo. Hij reageert hier erg positief op en zegt zelf ook nog mensen te kennen. 's Avonds bij het bezoek aan de avondschoon roept Pierre de leerlingen van de avondschoon op een bijdrage te leveren aan de avondschoon. We hebben het ook over de waterpomp/ forage in Yorgho. Pierre geeft aan dat deze klaar is en het rapport ervan binnenkort zal komen. Hij zegt verder dat de samenwerking tussen Jan en Lucien niet goed werkt en dat Lucien tot eind december 2015 salaris heeft gekregen en nu dus op vrijwillige basis betrokken is bij Nabasnoogo.

's Avonds hebben we gegeten bij Marie-Therèse, Marcel en familie, een familie die Harrie nog kent van zijn tijd in Burkina Faso. Daarna hebben we een bezoek gebracht aan de avondschoon. We hebben vijf klassen gezien, die volop bezig waren. De avondschoon is een soort tweedekansonderwijs: jongvolwassenen werken overdag en gaan 's avonds naar school. Inkomsten haalt de avondschoon uit de jaarlijkse schoolbijdrage van de leerlingen, uit het overdag verhuren van gebouwen en enkele losse bijdragen. In oktober stond de avondschoon op nul. Financiële overzichten laten op zich wachten.

Dag 4: 12 januari 2016

Deze dag zijn we begonnen met een bezoek aan Yorgho, met een bezoek aan de kraamkliniek (SBG). Op het terrein van de kraamkliniek hebben we verschillende gebouwen bekeken, waaronder de kraamkliniek zelf, huizen van vroedvrouw, dokter,

verplegers en andere huizen, de wasplaats, waterpomp/forage, het CSPA (gezondheidscentrum) en het gebouw waar gekookt werd. De wachtruimte van de kraamkliniek zat vol met vrouwen en hun baby's die kwamen voor het vaccineren van hun baby's. 's Ochtends was er nog een bevalling geweest. Er vinden reparaties plaats aan de waterpomp (vallen onder de garantie van 1 jaar). Voor de regentijd is begonnen met de voorbereidingen van de aanleg van deze pomp en na de regentijd is het project voltooid. De pomp is nu ongeveer 3 maanden in bedrijf. De rondom de waterpomp verzamelde mannen worden toegesproken en aangesproken op hun verantwoordelijkheid. Het is hun verantwoordelijkheid dat de waterpomp en het terrein intact blijven. Zij moeten zorg dragen voor het onderhoud. Zo is het bijvoorbeeld nog nodig dat om een huis nog een muur gebouwd wordt. Nu staat daar slechts een rieten omheining. Punten ter verbetering zijn het koken op zonne-energie (in plaats van op rietstengels), de aanschaf van bloeddrukmeters, verlichting/electriciteit. Nu moet vanaf 2 uur 's nachts bijgeschenen worden met een zaklamp. Dat is voor een bevalling niet optimaal. Bij het CSPA is het dak stuk. Dit valt niet onder de verantwoordelijkheid van SBG/Sahelp.

Daarna rijden we door naar de voorschoolse opvang van kinderen in Bi-Songo. Als Sahelp hebben we niet veel geld zitten in dit project, alleen opbrengst uit een educatieproject. De voorschoolse opvang is door de financiële problemen van Nabasnoogo niet meer gestart dit schooljaar. Het geld voor de salarissen was op. In 2015 is de rieten kap van de overdekte plaats op de binnenhof nog vervangen. Het bestuur van Nabasnoogo probeert nu via een aanvraag bij Unicef geld binnen te halen om een doorstart te kunnen maken met deze voorschoolse kinderopvang.

's Middags was er tijd om met Pierre en Lucien te praten over de zorgwekkende toestand van Nabasnoogo. Pierre en Lucien geven aan dat de problemen zijn ontstaan door gebrek aan geld voor de overhead (bestuurskosten, elektriciteit). Deze kosten werden niet ingecalculiseerd bij de projecten, maar betaald uit algemene middelen (niet gemarkeerde gelden). Deze algemene middelen waren op een bepaald moment niet meer toereikend voor het bekostigen van de overhead. Toen zijn ze salarissen en elektriciteit gaan betalen uit de reserves, via Jan en Hendrie (Emmaus Haren). Ze hebben zich te laat gerealiseerd dat ze wat de reserves betreft aan de bodem zaten. Er was structureel te weinig geld voor het betalen van salarissen. Dat dit niet goed ging op de lange termijn dat zagen ze niet op tijd in. Ze hoopten nog via andere fondsen geld binnen te halen, bijv. van Unicef, maar dat is tot op heden niet gelukt. MAS en Bi-Songo hebben ze voor het begin van het schooljaar moeten besluiten stop te zetten. Hierover hebben ze ons niet geïnformeerd. In september zijn de betrokken mensen in Burkina Faso ingelicht over het stop zetten van de MAS. Men

reageerde hierop teleurgesteld. Het project is mislukt, omdat de deelnemers veel minder bijdroegen dan aan hen werd uitbetaald. Ook de bank betaalde geen rente. Nu willen ze daarom het geld wat nog op de bank staat uitzetten bij tuinbouwprojecten met vrouwen om zo een soort rente te ontvangen. Ze zien nu in dat functioneringskosten voor langere projecten ook ingeboekt moeten worden. Pierre en Lucien zien nu in dat het belangrijk is om zich te richten op meerjarenplannen. Pierre is bezig met het betrekken van mensen bij Nabasnoogo. een voorbeeld hiervan is het informatieboekje over Nabasnoogo, geschreven door iemand van buitenaf. Om de overhead in projecten beter te kunnen verantwoorden, hebben ze nu een projectvoorstel geschreven van een groot geïntegreerd project. Met het geld hiervan kunnen ze het grote project (inclusief salariskosten en electriciteit) draaien en tevens de salariskosten dekken van kleinere en lopende projecten. Ze geven ook aan dat ze met z'n tweeën hun handen vol hebben aan de dagelijkse gang van zaken. Hierdoor komen ze niet toe aan het schrijven van verslagen, hebben ze geen tijd voor reflectie, voor het krijgen van een goed beeld/visie. Het bestuur bestaat uit vijf personen: Pierre (voorzitter), Lucien (secretaris), Jean-Paul (penningmeester, maar nu ziek), Victor en Jean-Pierre. Het meeste werk wordt gedaan door Pierre en Lucien. Deze maand vindt er nog een Assemblee General plaats voor het benoemen van de bestuursleden.

We wijzen hen nogmaals op het tijdig aanleveren van verslagen. Dat hebben wij als partner nodig, maar het geeft hen ook inzicht in de gang van zaken. Volgens hen waren er andere prioriteiten en waren er nog geen foto's van bijvoorbeeld de waterpomp in Yorgho. Wij dringen erop aan dat ze vaker verslagen moeten sturen, desnoods kleine tussentijdse verslagen met kort de lopende zaken. We geven als voorbeeld de rapportage door Ceca iedere drie maanden.

Ook vragen we naar de website (<http://www.nabasnoogo.com>). Deze bestaat, maar is nog niet volledig.

Naast de verzelfstandiging van de naaischool wordt ook gedacht aan de verzelfstandiging van de avondschool. Partners gaven aan dat ze dit wilden. Hierdoor kon Nabasnoogo alleen nog maar uitgekledede aanvragen doen. Het geld voor deze aanvragen hebben ze wel gekregen, maar was niet toereikend. Het verzelfstandigen van de avondschool moet leiden tot een jaarlijkse bijdrage van de overheid. Maar voordat het zover is, moet er door een hele papierberg heen geworsteld worden en aan vele eisen voldaan worden.

Het nieuwe en grote project betreft een landbouwproject. Wij uiten onze verbazing hierover, aangezien Nabasnoogo hier geen ervaring mee heeft. We geven aan dat het projectvoorstel voor ons op te korte termijn is aangeleverd en dat wij geen bijdrage zullen

leveren. Zij geven aan dat ze dit project willen doen, omdat het een positief effect kan hebben op de regio Zorgho. Ze gaan samenwerken met technici en experts op het gebied van landbouw, een Franse club bestaande uit mensen met landbouwkennis. Wij bieden onze contacten aan, Ceca en Aprodes. Salarissen en andere kosten zoals elektriciteit zijn in het projectvoorstel opgenomen. Als ze het geld voor dit project binnen halen, dan hebben Pierre en Lucien twee jaar salaris om aan dit project te werken. Daarnaast kunnen ze ook nog tijd besteden aan de bestaande projecten.

Afspraken die we hebben gemaakt met Pierre en Lucien, zijn:

- twee keer per jaar verslag over bestuur en projecten (in Frans/Engels, eventueel met foto's)
- website op orde
- rapportage over waterpomp/forage Yorgho

Dag 5: 13 januari 2016

Vandaag gaan we op pad met Kinda Boukary van Aprodes. We bezoeken eerst een tuinbouwproject met irrigatie in Loulouka. De tuinen bestaan uit percelen waar geulen in getrokken zijn. Deze geulen fungeren als irrigatiekanalen. Planten die niet zo veel water nodig hebben, worden op de heuveltjes geplant. Planten die meer water nodig hebben,

staan lager richting geulen. In de regentijd verbouwt men petit mille, in de droge tijd verbouwen de vrouwen er uien, mais, kruiden en tomaten. In de tuinen worden tomaten of uien afwisselend geplant met kruiden en omzoomd door mais. Mais groeit met relatief weinig water snel en kan dan fungeren als windscherm voor de kwetsbaardere planten in het midden van het perceel. Het irrigeren van de tuinen bestaat uit het oppompen van water uit het nabij gelegen meer, Lac Bam. De pomp die we ongeveer zeven jaar geleden hebben gefinancierd functioneert nog. Het water gaat door ondergronds pijpen naar de plaats van putten die zich verspreid over het land bevinden. Door middel van schijven kan men de putten waar geen water uit moet komen dichten. Zo kan men reguleren waar men water wil. Via de irrigatiekanalen die telkens met de hand worden geopend en dicht gezet,

wordt het water over een perceel geleid. De oogst wordt gebruikt voor eigen gebruik, maar ook voor verkoop op de markt. Daarnaast kweekt men ook zelf zaaigoed. In de tuinen wordt ook gebruik gemaakt van organische mest uit een compostkuil en van kunstmest, NPK. Wanneer vrouwen even niet kunnen werken in de tuin, volgen ze een alfabetiseringscursus. Ook in de avonduren doen ze aan alfabetisering, aangezien sommige vrouwen een zonnepaneel op het dak van hun huis hebben (betaald uit een eerdere subsidie van Sahelp).

Daarna hebben we de verbeterde kooktoestellen bekeken: trois pierres amélioré (een van klei opgetrokken kooktoestel waarin drie stenen worden gelegd waarop de ketel kan steunen), foyer amélioré (van bancoklei gemaakt en daarna gebakken kooktoestel) en koken op zonne-energie (twee modellen: 1. CookKit van KoZon: karton met aluminiumfolie, zwarte pan in plastic (<http://www.kozon.org/nl/hoe-werkt-het/zonnekoken-met-de-cookit>) en 2. Solar Box Cooker van KoZon: houten kastje met glazen ruit, panelen met aluminiumfolie, zwarte pan in plastic). Van de trois pierres amélioré en foyer amélioré hebben we ook demonstraties gezien hoe die werden gemaakt. Ook hebben we een WAPI (Water Pasteurisatie Indicator) (<http://www.kozon.org/nl/hoe-werkt-het/de-wapi>) gezien, een soort thermometer gemaakt van een Bic-pen, nylondraad en roestvrij stalen ringetjes. Deze WAPI wordt gebruikt bij het pasteuriseren van water. Ook pasteuriseren de vrouwen melk. Zonder pasteurisatie is de melk twee dagen houdbaar, met pasteurisatie een week. Het pasteuriseren van water en melk is van belang vanwege het verminderen van de kans op ziekten. Nu is water en melk ook geschikt van zwakkere mensen en kinderen vanaf 6 maanden die geen borstvoeding meer krijgen. De vrouwen zijn erg gemotiveerd om te koken op deze verbeterde toestellen, waardoor ze minder of bij het koken op zonne-energie zelfs geen hout nodig hebben. De vrouwen zijn per week voor het halen van hout twee dagen kwijt. Ze vertrekken op zaterdagochtend om 3 uur en keren pas zondagavond weer terug. De tijd die ze overhouden, wanneer ze geen hout hoeven te halen, besteden ze aan tuinbouw en alfabetisering. Door de zonnepanelen wordt de dag verlengd (electriciteit voor licht) en is er meer tijd voor studie. Naast de tijd die de vrouwen overhouden, wanneer ze geen hout hoeven te halen zijn er nog twee voordelen te noemen. De vrouwen worden zo niet meer aan de gevaren die het hout halen met zich meebrengt bloot gesteld en ontbossing wordt tegen gegaan.

We hebben ook de eerste aanzetten gezien tot het maken van een hooikist (plastic bak) om eten warm te houden en na te laten garen.

Dag 6: 14 januari 2016

De ochtend gebruiken we voor de rit van Ouagadougou naar Bobo Dioulasso.

's Middags gaan we met Aminata Diallo van Association Maya op bezoek in Yirwal bij Peulh-vrouwen. Daar treffen we een dorp aan met verschillende (woon)erven. Een van die erven bevat een gebouw voor naailes en twee gebouwen met schilderingen aan de binnenkant. Van die twee wordt een gebruikt als school en de ander als ontmoetingsplaats/vergaderzaal. De

naaimachines en het gebouw voor naailes hebben we ongeveer 2 of 3 jaar geleden gefinancierd. Veel kinderen en ook de vrouwen zelf lopen in zelfgemaakte kleding. Ook is er een moestuin met slow food. Op een ander erf bekijken we de woning van de chef van de Peul-vrouwen. Het staat vol met een groot bed waar de hele familie op kan slapen en met potten en pannen. Ook haar moestuin bekijken we. Naast de moestuin is een mailopslag en er scharrelen kippen rond. Na onze handen te hebben gewassen brengen we een bezoek aan een fabriekje waar pinda's worden verwerkt. De gebrande pinda's smaken ons goed.

We worden in Yirwal erg hartelijk ontvangen en vooral de kinderen zijn erg enthousiast. Ze lopen om ons heen, willen onze hand vasthouden, zwaaien, lachen, rennen achter de auto aan. Ze vinden het geweldig, wanneer we foto's van hen knippen en dan aan hen laten zien. Ze trekken de iPad bijna uit onze handen, maar Aminata wijst hen als een mater familias terecht.

Later op de middag gidst Aminata ons naar het hoofdkantoor van Association Maya. Daar treffen we een heel groot gebouw met twee klaslokalen voor naailes aan. Dit is ongeveer 11 jaar geleden door Sahelp gefinancierd. De naaischool bevat twee lokalen en dus twee klassenniveaus. De leerlingen betalen een jaarbijdrage en daarmee kunnen de twee docenten en de overhead betaald worden. De ventilatoren in de lokalen worden aangedreven door middel van zonne-energie. Het laatste project dat we hier hebben

gesteund is het project betreffende seksuele voorlichting en seksueel overdraagbare aandoeningen. Van dit project hebben we een informatrice kort gesproken.

Dag 7: 15 januari 2016

Vandaag gaan we op pad met Diarra Zacharie van AESF (Association Éducation Sans Frontieres). Op weg naar Dinderesso maken we een korte tussen stop bij een waterkar. Deze waterkarren heeft Sahelp lang geleden gefinancierd. Momenteel verhuurt AESF deze aan kleine ondernemers voor 200 CFA per dag. De

ondernemers vullen deze met water (60 CFA) en dat verkopen ze weer (200-500 CFA).

In Dinderesso is AESF bezig met een heel groot project: op een groot perceel komen een school, slaapzalen, een watertoren, waterput, huizen voor bewaker en dokter/verpleger, kliniek en apotheek. Een deel van deze gebouwen, oa. slaapzalen, put, huis voor bewaker, is al gerealiseerd. Er zijn ook al bomen aangeplant en er is ruimte vrij gemaakt voor de aanleg van een moestuin. De moestuin zal dienen voor eigen gebruik en de verkoop. Ook is er een grote ruimte aangewezen voor sportvelden. De doelgroep voor deze accommodatie zijn weeskinderen, kinderen van blinde ouders en dorpskinderen. De kinderen uit het dorp zullen een jaarlijkse schoolbijdrage leveren. De inkomsten bestaan dan uit deze schoolbijdrage en de opbrengst van de moestuin. We hebben bij dit project bijgedragen aan de waterput, de waterpomp (electrische pomp met aggregaat, die helaas gestolen is). Voor de watertoren wil men nu een pomp op zonne-energie. Het gebouw van de slaapzalen is bijna af. Dit is door de aannemer voorgefinancierd. Het karkas is door een Franse stichting betaald. Nu is er ook nog geld nodig voor de afbouw, zoals lampen en zonnecellen op het dak.

We hebben ook een bezoek gebracht aan de fabricage van bedden en schoolmeubilair en aan de bus, die geschonken is door een Franse stichting. Deze bus zal de kinderen naar school brengen, van Bobo naar Dinderesso, wanneer het project klaar is. Nu wordt hij verhuurd.

We hebben een dossier van AESF ontvangen met nieuwe aanvragen, 15 deelprojecten.
We hebben afgesproken om aan Diarra Zacharie informatie per mail te sturen over koken op zonne-energie (KoZon).

's Middags hebben we nog een bezoek gebracht aan een winkel en atelier waar men tassen maakt van gerecycled plastic.

Dag 8: 16 januari 2016

Terugreis van Bobo Dioulasso naar Ouagadougou en (vervroegde vlucht) naar Brussel.